

ดนตรีสมัยนิยม : แนวทางการพัฒนาเพื่อการจัดการเรียนการสอน
อย่างมีคุณภาพ วิทยาลัยการดนตรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
Popular music: the way to efficiently improve subject
group of popular music at College of Music
Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ภาคภูมิ เตียววงศ์สุวรรณ*¹
Phakphoom Tiavongsuvan *¹

บทคัดย่อ

กลุ่มวิชาดนตรีสมัยนิยม วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ถูกจัดทำขึ้นใหม่เริ่มต้นที่ปีการศึกษา 2560 จนถึงปัจจุบัน ด้วยแนวคิดสร้างเสริมประสบการณ์อาชีพนักดนตรีในระดับสากลอย่างไม่หยุดยั้งโดยที่เนื้อหาของกลุ่มวิชายังสามารถถูกพัฒนาได้ตลอดเวลา ด้วยประสบการณ์ตรงของบุคลากรและผู้วางแผนจัดทำกลุ่มวิชาดนตรีสมัยนิยมคืออาจารย์ภาคภูมิ เตียววงศ์สุวรรณ ซึ่งได้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทจากหลักสูตรดนตรีสมัยนิยมที่มหาวิทยาลัย Southampton ณ สหราชอาณาจักร โดยนำเสนอแนวคิดหลากหลายมุมมอง ได้แก่ แนวคิดทางวิชาการ การผลิตผลงานเชิงพาณิชย์ การผลิตผลงานอิสระ การประชาสัมพันธ์และโฆษณาผลงานและการสอนดนตรี ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญต่อนักดนตรีในสภาพสังคมโลกปัจจุบัน เพราะการสอนนักศึกษาโดยเน้นแค่ด้านใดด้านหนึ่งเพียงอย่างเดียวอาจไม่มีคุณภาพไม่ดีพอ สำหรับจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนด้วยความตั้งใจในการผลิตเยาวชนไปเป็นบุคลากรทางดนตรีที่มีคุณภาพและสามารถปรับตัว อยู่กับทุก ๆ สถานการณ์ในปัจจุบันและอนาคต

คำสำคัญ : หลักสูตรดนตรีสมัยนิยม

* corresponding author, email: Paul_guitartutor@outlook.co.th

¹ อาจารย์ประจำภาควิชาดนตรีตะวันตก วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

¹ Lecturer in Western Music Department, College of Music, Bansomdejchaopraya Rajabhat University

Abstract

Popular music course of College of Music Bansomdej Chaopraya Rajabhat University has been designed in academic year 2017- present with unlimited ideas of music to fulfill student's career experience in music career based on international standards by a music personnel, Phakphoom Tiavongsuvan, instructor of College of Music Bansomdejchaopraya Rajabhat University who graduated master degree in Popular Music Performance from University of Southampton, UK. This popular music course has pursued several points of view such as academic thinking skills, music production, commercial music, contemporary music, public relations and advertising music work and improvement of music teaching skills. These factors are playing important roles for musicians in present day because the specific concentration area in music teaching could not possibly be maintained the objective of this course. Therefore, the aim of this popular music teaching is to get learners approach high quality of music careers and being flexible to live in every situation in the present and future.

Keyword: Popular music curriculum

บทนำ

ดนตรีสมัยนิยมนั้นหมายถึงแนวดนตรีที่เป็นที่นิยมอย่างกว้างขวางในแต่ละยุคสมัยรวมถึงปัจจุบัน โดยแต่ละแนวดนตรีล้วนมีเอกลักษณ์และรูปแบบการนำเสนอในเรื่องของเนื้อหา การแสดงดนตรีและการแต่งตัว ตัวอย่างเช่น แนวดนตรีฟังก์ ร็อก เป็นต้น ความนิยมในดนตรีฟังก์นั้นเริ่มจากการเสียดสีชนชั้นสังคมในสหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกาผ่านบทเพลงที่เรียบเรียงในรูปแบบที่ไม่ซับซ้อน แหวกแนวทางทฤษฎีดนตรี และการแต่งตัวที่กลายมาเป็นวัฒนธรรมร่วมกับดนตรีศิลปะแขนงอื่น ๆ เช่น แฟชั่น ดนตรีอิเล็กทรอนิกส์ ดนตรีร่วมสมัยและศิลปะการแสดง เป็นต้น ดนตรีฟังก์ในยุคเริ่มแรกจะมีเนื้อหาสะท้อนสังคม ต่อต้านอำนาจรัฐ มีบทบาทโดดเด่นและแปลกใหม่ด้านบริบทของดนตรีที่แสดงรุนแรง

ตะโกนโวยวาย จังหวะรวดเร็วและเป็นที่ยอมรับในสังคมตะวันตกในช่วงปี ค.ศ. 1975 ในด้านการเคลื่อนไหวเรียกชื่อรัฐสวัสดิการของประชาชน ต่อมากระแสนิยมได้เปลี่ยนไป ดนตรีสมัยนิยมหลากหลายแนวได้เกิดการพัฒนาย่างต่อเนื่องในแบบที่ซับซ้อนขึ้นและง่ายลงในด้านการแสดงดนตรี ลักษณะของดนตรีฟังก์ก็ได้ถูกนำพัฒนาย่างต่อเนื่องและอยู่ร่วมกับดนตรีหลากหลายแนวที่เป็นที่ยอมรับในสังคมวงกว้างและเฉพาะกลุ่ม เช่น Pop Punk, Ska Punk, Hardcore Punk, Grind-Core และ Speed Metal เป็นต้น จึงเป็นข้อสรุปว่าดนตรีสมัยนิยมมีความเคลื่อนไหวทางด้านพัฒนาการอยู่เสมอและมีรูปแบบที่หลากหลาย

เนื้อหาการจัดการเรียนการสอนด้านดนตรีสมัยนิยม

กลุ่มวิชาดนตรีสมัยนิยมโดยทั่วไปจะมุ่งเน้นเนื้อหาไปที่ทฤษฎี ปฏิบัติและคุณลักษณะทางดนตรีในบางแนวขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้สอนแต่ส่วนใหญ่จะขาดเนื้อหาที่พูดถึงประวัติดนตรีสมัยนิยมในเชิงสังคมและมนุษย์ทั้ง ๆ ที่เป็นเรื่องสำคัญสำหรับนักดนตรีที่จะต้องทำความเข้าใจดนตรีให้สอดคล้องกับบริบทสังคม เข้าใจรสนิยมของกลุ่มผู้ฟังเพื่อขับเคลื่อนและสร้างสรรค์ดนตรีให้เกิดเอกลักษณ์ใหม่ ๆ แบบในกรณีเดียวกับดนตรีสมัยนิยมในแต่ละยุคที่เกิดพัฒนาการมาเป็นที่นิยม

บทบาทของดนตรีที่มีต่อผู้คนในสังคมไทยนั้นมุ่งเน้นการฟังเนื้อหาบทเพลงที่ชัดเจนเกี่ยวกับแง่มุมชีวิตต่าง ๆ เช่น ความทุกข์ ความสุขนานาประการ เพื่อผ่อนคลาย สนุกสนาน สังสรรค์ ให้กำลังใจและปลอบประโลมจิตใจ แต่ยังมีขอบเขตทางดนตรีศิลปะค่อนข้างแคบเพราะทรัพยากรความรู้ทางดนตรีสากลนั้นโดยทั่วไปนั้นเป็นศาสตร์ที่ค่อนข้างเข้าถึงได้ยาก เช่นการขาดกำลังทรัพย์ในสถาบันครอบครัว การขาดหลักสูตรดนตรีตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล ประถมและมัธยมศึกษาส่งผลให้เยาวชนและประชาชนขาดพื้นฐานและทักษะการฟังดนตรีที่หลากหลาย ต้องขึ้นตรงกับสื่อหลักเพียงเท่านั้นไม่ว่าจะเป็นผู้เรียน ผู้เล่นและผู้ฟัง ดังนั้นถ้าผู้ฟังส่วนมากนั้นเข้าถึงทรัพยากรทางดนตรีที่หลากหลายก็จะสามารถตอบสนองและสนับสนุนผลงานของนักดนตรีได้ไม่ยากเหมือนกับประชากรในประเทศที่เจริญแล้ว

จุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มวิชาดนตรีสมัยนิยม วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาคือการสร้างสมดุลความรู้ความเข้าใจและการเข้าถึงทรัพยากรทางดนตรีระหว่างผู้ปฏิบัติและผู้ฟัง มีการกระจายทรัพยากรความรู้ทางดนตรีด้วยการให้บุคคลทั่วไปเข้าถึงสื่อการเรียนการสอนที่เป็นสาธารณะมากขึ้นและเสริมสร้างคุณค่าจรรยาบรรณาชีพนักดนตรีให้เป็น

ที่ยอมรับในสังคมส่งผลให้เป็นอาชีพที่ยั่งยืนเพื่อประโยชน์ของผู้สำเร็จการศึกษา เพื่อที่จะประกอบอาชีพดนตรีโดยตรง รายวิชาในหลักสูตรล้วนมีจุดประสงค์ดังนี้

รายวิชาในกลุ่มวิชาดนตรีสมัยนิยม วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ภาพที่ 1 วอลเปเปอร์รวมศิลปินสมัยนิยมในช่วง 1960's เป็นต้นมา
ที่มา : <https://abstract.desktopnexus.com/wallpaper/252421/>

รายวิชาที่ถูกนำมาจัดสรรเรียงลำดับในกลุ่มรายวิชาดนตรีสมัยนิยมในแต่ละเทอมและปีการศึกษานั้นได้อ้างอิงจากหลักสูตรดนตรีสมัยนิยมจาก Faculty of Humanities, University of Southampton ที่มีเนื้อหาหลักสูตรชัดเจนในด้านการสร้างนักดนตรีที่มีประสิทธิภาพทั้งด้านการแสดงดนตรี ความเข้าใจในความเป็นมาของวัฒนธรรมดนตรีสมัยนิยมและนอกเหนือจากนั้นคือทัศนคติในการสร้างสรรค์ผลงานทั้งทางด้านเชิงพาณิชย์และอิสระได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีรายวิชาดังนี้

1. ประวัติศาสตร์ดนตรีสมัยนิยม (Popular Music History)

ศึกษาถึงต้นกำเนิดความเป็นมาของดนตรีสมัยนิยมตั้งแต่ยุคเริ่มต้นวิวัฒนาการในแต่ละยุค ความเปลี่ยนแปลงของรายละเอียดทางดนตรี การจำแนกแนวเพลง วงการดนตรี วงดนตรี นักประพันธ์ และการถ่ายทอดอิทธิพลทางวัฒนธรรมดนตรีสมัยนิยมในสังคมตะวันตกโดยยึดประเทศสหรัฐอเมริกาและ

สหราชอาณาจักรเป็นหลักตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 19 จนถึงปัจจุบัน เพราะเป็นแหล่งกำเนิดวัฒนธรรมดนตรีสมัยนิยมที่แผ่อิทธิพลไปทั่วโลก

ผลลัพธ์ที่คาดหวังของวิชานี้มุ่งเน้นให้นักศึกษาเข้าใจหลักการที่มาของลักษณะของดนตรีกับสภาพสังคมในแต่ละยุคเพื่อนำมาพัฒนาแนวคิดในการผลิตดนตรีอิสระและเชิงพาณิชย์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบันและอนาคต

ภาพที่ 2 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงดนตรีบนเรือ
ที่มา : <https://06513takdanaisarai.wordpress.com/2017/02/06>

2. ประวัติศาสตร์ดนตรีสมัยนิยมในประเทศไทย (Thai Popular Music History)

ศึกษาถึงความเป็นมาของดนตรีสมัยนิยมในประเทศไทยตั้งแต่ยุคแรกเริ่ม วิวัฒนาการในแต่ละยุค ความเปลี่ยนแปลงของแนวดนตรี ความเคลื่อนไหวของวงการดนตรี ประวัติวงดนตรี นักประพันธ์ และการรับอิทธิพลทางวัฒนธรรมดนตรีสมัยนิยมจากต่างชาติ ตั้งแต่ยุคของดนตรีสากลในประเทศไทยในระยะเริ่มแรก รวมทั้งนำเสนอผลงานของทุลกระหม่อมบริพัตรและดนตรีสมัยนิยมในประเทศไทย ตั้งแต่ พ.ศ. 2446-ปัจจุบัน

ผลลัพธ์ที่คาดหวังของวิชานี้มุ่งเน้นให้นักศึกษาเข้าใจถึงอิทธิพลของดนตรีตะวันตกที่มีต่อสังคมไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เพื่อพัฒนาแนวคิด

ในการนำเสนอ สร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ ที่เป็นอิสระและเชิงพาณิชย์ให้สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบันและอนาคต ด้วยผลลัพธ์ที่คาดหวังเช่นนี้จะสามารถส่งผลในเชิงองค์ความรู้ทั้งใหม่และเก่าให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนและผู้รอบข้าง จนถึงสังคมวงกว้างผ่านผลงานของนักศึกษาที่ผ่านการคัดกรองข้อมูลที่เชื่อมโยงกับชีวิตผู้คนและสังคมโดยตรง

ภาพที่ 3 การแสดงดนตรีด้วยเครื่องเอก

3. สังคิตปฏิภาณ 1 (Improvisation 1)

ศึกษาแนวคิดในการสร้างทำนองการดนตรีสดในการแสดงดนตรีด้วยเครื่องเอกในขั้นต้นในแนวเพลง Blues, Jazz และ Rock เพื่อยกระดับทักษะการปฏิบัติเครื่องเอกและความรู้ความเข้าใจในการสื่อสารกับผู้คนผ่านเสียงดนตรีให้เทียบเท่าสากล

ภาพที่ 4 การแสดงดนตรีด้วยเครื่องเอกในรูปแบบวง

4. สังกีตปฏิภาณ 2 (Improvisation 2)

ศึกษาแนวคิดในการสร้างทำนองการดนตรีในการแสดงดนตรีด้วยเครื่องเอกในขั้นต้นในแนวเพลง Blues, Jazz และ Rock ในระดับที่สูงขึ้น เพื่อยกระดับทักษะการแสดงดนตรีในรูปแบบวงและความรู้ความเข้าใจในการสื่อสารกับผู้คนผ่านเสียงดนตรีในระดับที่สูงขึ้นให้เทียบเท่าสากล

5. การประพันธ์และเรียบเรียงดนตรีสมัยนิยม (Popular Music Composition and Arrangement)

ศึกษาหลักการประพันธ์และเรียบเรียงดนตรีและเนื้อร้องในแนวเพลงต่าง ๆ สร้างสรรค์ คิดรูปแบบและสามารถประพันธ์และเรียบเรียงดนตรีสมัยนิยมในรูปแบบใหม่ ๆ หรือนำรูปแบบเก่ามาทำใหม่จุดประสงค์หลักของวิชานี้คือ การพัฒนาดนตรีให้สอดคล้องกับพื้นที่การแสดงออกของสังคมทั้งในเชิงพาณิชย์และอิสระเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์และความรู้ในการประกอบอาชีพในแวดวงอุตสาหกรรมดนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เนื้อหาของวิชาจะเริ่มเน้นที่ทฤษฎีดนตรีคลาสสิกที่มีกฎเกณฑ์ขอบเขตชัดเจนแล้วค่อยไปถึงดนตรีร่วมสมัยที่มีกฎเกณฑ์น้อยลง รวมถึงการเข้าใจสังคมเชิงมนุษยศาสตร์ในแต่ละยุคให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการประพันธ์ดนตรี

6. การเขียนวิจารณ์งานดนตรี (Music Criticism)

การเขียนวิจารณ์ดนตรีในเชิงศิลปะสร้างสรรค์ ดิชมอย่างเสรี โดยอาศัยการศึกษาที่มาของการวิพากษ์วิจารณ์ แนวคิดวิภาษวิธี แนวคิดทฤษฎี การเรียนรู้ของเบนจามิน บลูมอและลูกศิษย์กับการค้นคว้าข้อมูล การสัมภาษณ์ ความรู้ความเข้าใจ ในของนักดนตรีและผู้ฟัง

การรวบรวมความคิดเชิงวิชาการที่ถือเอาเหตุผลตรรกะตามหลัก จรรยาบรรณของนักวิจารณ์อาชีพ เพื่อให้ศึกษามีแนวคิดที่เปิดกว้างและวิเคราะห์ ข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา จัดเป็นวิชาที่มีพื้นที่ในการแสดงออกทางความคิด อย่างชัดเจน

7. ธุรกิจและกฎหมายดนตรี (Music Business and Laws)

ศึกษาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมดนตรี หลักการตลาดและกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านดนตรี ตลอดจนถึงหลักสูตรธุรกิจดนตรี เพื่อสร้างความพร้อม ให้นักศึกษาที่ทำงานด้านดนตรีระหว่างศึกษาหรือที่จะทำในอนาคตโดยนำความรู้ไป ใช้ในแวดวงอุตสาหกรรมดนตรีทั้งด้านการผลิตผลงานเพลงและการจัดแสดงดนตรี เพื่อลดการถูกเอารัดเปรียบจากนายทุนและการป้องกันตัวจากภัยสังคม

ภาพที่ 5 ป้ายโฆษณางานแสดงดนตรี
ของนักศึกษาแขนงดนตรีสมัยนิยม วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

8. การโฆษณาและหลักการแสดง (Advertising and Principle of Entertainment)

ศึกษาการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ และความเข้าใจสภาพสังคม กลุ่มเป้าหมายรวมทั้งกลยุทธ์การโฆษณาประชาสัมพันธ์งานดนตรี และการนำเสนอ ผลงานดนตรีและอื่น ๆ รวมทั้งการสร้างสีสันและแรงดึงดูดความสนใจในการแสดง ดนตรีสดเพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

ภาพที่ 6 การแสดงดนตรีเครื่องเอก

9. การปฏิบัติเครื่องดนตรีและการแสดงดนตรี (Musical Instrument Skills and Music Performance)

ศึกษาหลักการปฏิบัติเครื่องดนตรีเอกโดยวางแผนการฝึกซ้อม แบบฝึกหัดและบทเพลงตามแต่ละเครื่องดนตรีเอกของผู้เรียนในรูปแบบการเรียน การสอนเดี่ยว เพื่อสร้างเสริมศักยภาพ ในการแสดงดนตรีสดและความรู้ทางทฤษฎี ที่สามารถนำไปใช้ได้กับทุกวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตร

ภาพที่ 7 วงดนตรี Led Zeppelin

ที่มา : <https://www.pledgemusic.com/projects/the-song-remains-the-same>

10. การปฏิบัติรวมวงสมัยนิยม (Popular Music Ensemble)

ศึกษาหลักการรวมวงดนตรีสมัยนิยม กระบวนการซ้อม แบบฝึกหัด วางแผน แนวทางของวงดนตรีและการเรียนบทเพลงหรือประพันธ์เพื่อปฏิบัติร่วมกัน เป็นวงดนตรีสมัยนิยม เพื่อสร้างเสริมทักษะการแสดงดนตรีสดทั้งด้านการปฏิบัติและการสมดุลเสียงเครื่องดนตรีทุก ๆ ตำแหน่งในวง ผลประโยชน์ที่ได้รับมากกว่านั้นคือ ความสัมพันธ์อันดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและความสามัคคีในหมู่นักศึกษาทุกปี การศึกษา

ภาพที่ 8 บรรยากาศการเรียนวิชาบันทึกเสียง

11. การผลิตดนตรีสมัยนิยม (Popular Music Productions)

ศึกษาหลักการอัดเสียงในห้องอัดด้วยการปฏิบัติเครื่องเอกหรือรวมวงพร้อมบันทึกเสียงโดยการจำลองเหตุการณ์ให้นักศึกษาได้เรียนรู้ถึงวิธีการทำงานในห้องอัดเพื่อสร้างผลงานทางดนตรี ทั้งภาคช่วยเหลือนักดนตรีเตรียมอุปกรณ์ บันทึกเสียงและภาคปฏิบัติเครื่องเอกแบบศิลปินในขั้นตอนการบันทึกเสียงสร้างผลงาน

จุดประสงค์หลักของวิชานี้คือการเตรียมพร้อมสำหรับการทำงานในแวดวงอุตสาหกรรมดนตรีและส่งเสริมความรู้ประสบการณ์ในการผลิตดนตรีหลายหลายรูปแบบทั้งเชิงอิสระและพาณิชย์ เพื่อเป็นผลงานที่ส่งผลถึงรายได้และอาชีพในสายดนตรีที่มั่นคง

ภาพที่ 9 บรรยากาศการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ดนตรี

12. สังเกตการณ์งานสอนดนตรี (Music Teaching Observations)

ในสังคมปัจจุบันนั้นปฏิเสธได้ยากที่นักดนตรีจะมีบทบาทเพียงแค่การแสดงดนตรีที่จะเป็นการสร้างรายได้เท่านั้น การสอนดนตรีนั้นเป็นอีกทางเลือกที่สำคัญไม่แพ้การแสดงดนตรีที่นักศึกษาหลายคนอาจคาดหวังที่จะประกอบอาชีพในสายดนตรีหลังสำเร็จการศึกษา

จุดประสงค์ของวิชานี้คือการศึกษาศึกษาหลักการสอนดนตรีทั้งกลุ่มและเดี่ยวเชิงวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนการสอนโดยการสำรวจห้องเรียนและใช้หลักจิตวิทยาในการค้นคว้าข้อมูลเพื่อพัฒนาทักษะในการสอนเพื่อไปประกอบอาชีพบุคลากรทางการศึกษาในอนาคต

สรุป

หลักสูตรดนตรีสมัยนิยมถูกออกแบบให้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ในด้านการปฏิบัติเครื่องดนตรีเอกและการพัฒนาศักยภาพในการแสดงดนตรี ประพันธ์ดนตรีและการโฆษณาผลงาน โดยมีบุคลากรผู้สอน ผู้มากประสบการณ์และ คุณวุฒิในแวดวงดนตรีที่ผ่านการคัดเลือกจากผู้วางแผนหลักสูตรให้สอดคล้องกับ สภาพสังคมปัจจุบันด้วยแนวคิดทางเสรีนิยม การเปิดกว้างทางความคิด ที่จะเข้าใจสังคมและดนตรีควบคู่กันไป การให้เกียรติผู้อื่นผ่านการเรียนรู้ ประวัติศาสตร์ของวัฒนธรรมดนตรีสมัยนิยมที่มีความเคลื่อนไหวและพัฒนาโดยผู้คน หลากหลายเชื้อชาติและหลากหลายเพศสภาพ ตัวอย่างเช่น การยอมรับเพศ ทางเลือกในสังคมไทย เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมดนตรีด้วยความเข้าใจสังคม ที่มนุษย์เป็นผู้ชี้วัดความต้องการทางดนตรีและการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย จุดประสงค์นี้ได้สอดคล้องกับดนตรีเชิงพาณิชย์และเป็นการสร้างอาชีพ รายได้ ที่มั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรนี้

บรรณานุกรม

- ธีรภัทร์ ทองชื่น. (2556). การศึกษาประวัติเพลงไทยสากลในพระนิพนธ์ของ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้า บริพัตรสุขุมพันธ์ กรมพระ นครสวรรค์วรพินิต ที่นำเค้าโครงมาจากเพลงไทยเดิม กรณีศึกษาจาก นาย ดุษฎี เค้ามูลคดี. สาขาวิชาดนตรีไทย ภาควิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วงศกร ยี่ดวง. (2560). ‘ฟังก์’ วัฒนธรรมที่รวมกลุ่มด้วยดนตรี. [ออนไลน์]. ได้จาก: <https://thestandard.co/culture-music-punk/>. [สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2562].
- Bennett, A. (2001). *Culture of Popular Music*. Philadelphia: Open University Press.
- Corner, T. and Jones, S. (2014). Art to Commerce: The Trajectory of Popular Music Criticism. *IASPM Journal*. 4(2), 7-23.
- Taylor, B. (2000). *The Art of Improvisation*. Taylors-James Publications.